

בָּנִים אֲשֶׁר יוֹלְדוּ לָהֶם דּוֹר שְׁלִישִׁי יבא לָהֶם בְּקֶהֱל ה': (דברים כג, ט)

בנים ולא דורות	הייתי אומר בנו השלישי מותר בקהל – כתב דורות
דורות ולא בנים	הייתי אומר דור שלישי להעומדים בהר סיני ואילך מותרים בגר אף דור ראשון – כתב בנים
דור שלישי יבא "להם"	מנה להם ולא מהן (גר ובנו אסורים, בן בנו מותר, ולא בנו ובן בנו אסורים)
בנים אשר יולדו "להם"	הלך אחר פסולן
אשר יולדו	לידה דמגרות ואילך נחשב דור חדש
"להם" בגר מצרי ואדומי	הלך אחר פסולן – אף דמותר דור שלישי
"לו" בממזר	הלך אחר פסולן – אף דבא מטיפה כשרה

כי אתא רב דימי אמר רבי יוחנן מצרי שני שנשא מצרית ראשונה בנה שני הואי!
אלמא בתר אימיה שדינן ליה – כי עובר ירך אמו הוא (לפי ההוה-אמינא)

ולד חטאת למיתה

ר' יוחנן: דוקא בהפריש חטאת ריקנית ונתעברה אח"כ, אבל הפריש מעוברת, מתכפר באחת והשני' תרעה.
הטעם: עבור לאו ירך אמו: הוה הולד קדושה נפרדת והוי כמפריש שתי חטאות לאחריות, אבל א"א ירך אמו: הרי קדושת הולד מאמה והו"ל כחטאת שנתכפרו בעליה באחרת ולמיתה אזלא.

חטאת שנתכפרו בעליה באחרת, למיתה!

רב אושיעא: דוקא באופן שנאבדה והקריב אחרת ואח"כ מצא הראשונה, אבל הפריש מתחילה ב' חטאות לאחריות, מתכפר באחד והשני' תרעה.

הרי סתירה בשיטת ר' יוחנן אי עובר ירך אמו הוא אי לאו ירך אמו הוא?

שאני התם דכתיב אשר יולדו, הכתוב תלאו בלידה.
הא בעלמא בתר אבוה שדינן ליה!

אמר ריש לקיש ממזרת לאחר עשרה דורות מותרת!

יליף עשירי מעשירי ומואבי, מה להלן נקבות מותרות אף כאן נקבות מותרות.
לא יבא ממזר בקהל ה' גם דור עשירי לא יבא לו בקהל ה': (ויקרא כג, א)
לא יבא עמוני ומואבי בקהל ה' גם דור עשירי לא יבא להם בקהל ה' עד עולם: (ויקרא כג, ד)

בת שאול אשר ילדה לעדריאיל בן ברזלי המחלתי: ט וינתנם ביד הגבעונים ויקיעם בקר לפני ה' ויפלו שבעתים [שבעתים] יחד והם [ויהמה] הקמתו בימי קציר בראשנים תחלת [בתחלת] קציר שערים: י ותקח רצפה בת איה את השק ותשהו לה אל הצור מתחלת קציר עד נפת מים עליהם מן השמים ולא נתנה עוף השמים לנוח עליהם יומם ואת חית השדה לילה: יא ויצד לדוד את אשר עשתה רצפה בת איה פלגש שאול: יב וילך דוד ויקח את עצמות שאול ואת עצמות יהונתן בנו מאת בעלי יביש גלעד אשר גנבו אתם מרחב בית שן אשר תלוש שם הפלשתים [תלאום שמה פלשתים] ביום הכות פלשתים את שאול בגלבע: יג ויעל משם את עצמות שאול ואת עצמות יהונתן בנו ויאספו את עצמות המוקעים: יד ויקברו את עצמות שאול ויהונתן בנו בארץ בנימין בצלע בקבר קיש אביו ויעשו כל אשר צוה המלך ויעתר אלקים לארץ אחרי כן:

שמואל-ב-כא, א ויהי רעב בימי דוד שלש שנים, שנה אחרי שנה, ויבקש דוד את פני ה', ויאמר ה': אל שאול, ואל בית הדמים על אשר המית את הגבעונים: ב ויקרא המלך לגבעונים ויאמר אליהם, והגבעונים לא מבני ישראל המה כי אם מיתר האמרי, ובני ישראל נשבעו להם, ויבקש שאול להכתם בקנאתו לבני ישראל ויהודה: ג ויאמר דוד אל הגבעונים מה אעשה לכם ובמה אכפר וברככו את נחלת ה': ד ויאמרו לו הגבעונים אין לי [לנו] פסף וזהב עם שאול ועם ביתו ואין לנו איש להמית בישראל ויאמר מה אתם אמרים אעשה לכם. ה ויאמרו אל המלך האיש אשר כלנו ו אשר דמה לנו נשמדנו מהתנצב בכל גבל ישראל. ו יתן [יתן] לנו שבועה אנשים מבניו והוקענום לה: ז בגבעת שאול בחיר ה' ויאמר המלך אני אתן: ז ויחמל המלך על מפי בשת בן יהונתן בן שאול על שבועת ה' אשר בינתם בין דוד ובין יהונתן בן שאול: ח ויקח המלך את שני בני רצפה בת איה אשר ילדה לשאול את ארמני ואת מפכשת ואת חמשת בני מיכל

